

Peyğəmbərlik Ruhu: Rəhbərlik edən və Öyrədən

Habakkukun İki Lövhəsi

Jeff Pippenger

2012-10-15

Habakkukun İki Lövhəsi 3/95

Giriş: Habaqqunun İki Lövhəsinin Təməli

Bu silsilə Habakkukun İki Lövhəsi adlanır. İndiyədək biz 1843 və 1850-ci il diaqramlarından müəyyən həqiqətləri götürmüşük; məqsədimiz bu mərhələdə onları Müqəddəs Kitab əsasında müdafiə etmək deyil, Ellen Uaytın bu həqiqətləri təsdiq etdiyini müəyyən etməkdir. Bizim iddiamız budur ki, əgər siz bu təməl həqiqətləri rədd edirsinizsə, eyni zamanda Peyğəmbərlik Ruhunu da rədd etmiş olursunuz. Biz əvvəlcə bunu rəsmi qeydə keçirmək istəyirik.

Millerçi Tarixinin və Gecəyarısı Nidasının İcmalı

İlk təqdimatımızda Millerçilərin tarixini, 1798-dən 1844-ə qədər olan nişanə-mərhələləri ümumi şəkildə izah etdik. Son təqdimatımızda isə yubanma vaxtından 22 oktyabr 1844-cü ildə qapının bağlanmasına qədər olan tarixi daha yaxından araşdırdıq və həmin dövrü Gecə Yarısı Fəryadı kimi müəyyən etdik. Gecə Yarısı Fəryadı tarixə 12–17 avqust 1844-cü il tarixlərində keçirilən Exeter Düşərgə Yığıncağında daxil oldu və 22 oktyabr 1844-cü ilə qədər davam etdi. 1844-cü ilin martında başlayan yubanma vaxtı Gecə Yarısı Fəryadının və onun xəbərini bəyan etməyə hazırlanmış bir xalqı saflaşdıran təmizlənmə prosesinin bir hissəsidir.

Ümid edirdik ki, bunu dün sizin ürəklərinizdə və zehninizdə təsbit edək. Allahın Kəlamındakı gecikmə dövrlərinə dair bütün nümunələr dünyanın sonundan bəhs edir. Ellen White, 1 Korinfililərə 10:11-i şərh edərək belə deyir: “Qədim peyğəmbərlərin hər biri yaşadıkları günlərdən daha çox bizim günümüz üçün danışmışdır.” 1 Korinfililərə 10:11-də deyilir: “Bütün bu şeylər onlara ibrət üçün baş verdi; və dünyanın sonlarının gəlib çatdığı bizim nəsihətimiz üçün yazıldı.” Millerçilərin tarixi, dünyanın sonunda baş verəcək şeylərin tarixidir. Gecikmə vaxtına və ondan sonra gələnlərə dair Müqəddəs Kitabdakı bütün bu tarixlər Millerçi gecikmə vaxtında və Gecəyarısı Fəryadında baş verəcək olanları təsvir edir. Bu şeyləri anlamalıyıq, çünki tarix təkrar olunacaqdır.

2520: Ellen White-ın Təsdiqi

Bu cədvəllərdəki birinci məsələ ilə məşğul olmuşuq, hərçənd bunu çox qeyd etməmişik. Aydın şəkildə göstərmək istədiyimiz birinci təlim ondan ibarətdir ki, Ellen White 2520-ni açıq surətdə təsdiq edir. İlk iki təqdimat bizi bura gətirmək üçün nəzərdə tutulmuşdu. Sabah səhər bu cədvəldəki Gündəlik məsələsini nəzərdən keçirməyə başlayacağıq.

Rəbbin Rəhbərliyini və Təlimini Xatırlamaq

Gəlin “Life Sketches”, səhifə 196 ilə başlayaq: “Rəbbin bizi necə yönəltdiyini və keçmiş tariximizdəki Onun təlimini unutduğumuz hallar istisna olmaqla, gələcəkdən qorxmalı olduğumuz heç nə yoxdur.” Xristianın gələcəkdən qorxmalı olduğu yeganə şey yoldan çıxıb itməkdir. Qorxulu olan şey əbədi həyatı əldə etməməkdir. Burada Bacı Uayt deyir ki, gələcək üçün iki şey istisna olmaqla qorxmalı olduğumuz heç nə yoxdur. Bu, Adventizmdə Peyğəmbərlik Ruhunda geniş yayılmış bir parçadır, lakin onun hansı rəhbərlikdən və hansı təlimlərdən söz açdığını izah edən birinə çox nadir hallarda rast gəlinir.

Biz göstərəcəyik ki, onun istinad etdiyi rəhbərlik Gecəyarısı Hayqırtısının tarixidir. Gecəyarısı Hayqırtısının tarixində Məsih ləngimə vaxtında, Gecəyarısı Hayqırtısının gəlişi və elanında, həmçinin 22 oktyabr 1844-cü ildə qapının bağlanması rəhbərlik edirdi. O, həmin tarixi elə qurmuşdu ki, Onunla birlikdə imanla Ən Müqəddəs Yərə daxil ola biləcək bir xalq yetişsin. Biz həmin xüsusi tarixi, eləcə də Onun təlimlərini unutmaqdan qorxmalıyıq.

Göstərəcəyik ki, Gecəyarısı Fəryadını doğuran müəyyən bir təlim var idi. Bu təlim nə 11 avqust 1840-cı ildə Osmanlı imperiyasının süqutu idi, nə də Millerçi tarixində İkinci Mələyin Xəbərinin tarixçəsində meydana gələn ölülərin vəziyyəti haqqında təlim. Gecəyarısı Fəryadını doğuran, Rəbbin rəhbərlik etdiyi və Onun rəhbərliyini və təlimini unutmadığımız təqdirdə gələcəkdən qorxmağa heç bir əsasımızın olmadığı həmin müəyyən təlim Millerçi tarixində mövcud idi.

Biz təklif edirik ki, həm Onun yol göstərməsinin, həm də Onun təliminin rəmzi Gecəyarısı hayqırtısıdır. Ellen Uaytın ilk görüntüsündən bu parçanı yenidən oxuyaq:

Bu yolda advent xalqı yolun o biri başında olan şəhərə doğru irəliləyirdi. Yolun başlanğıcında onların arxasında parlaq bir işıq qoyulmuşdu; mələk mənə dedi ki, bu, gecəyarısı nidası idi. Bu işıq yol boyunca saçır və ayaqlarına nur verirdi ki, bürüməsinlər. Əgər gözlərini bir az önlərində olub onları şəhərə aparan İsayə dikili saxlasaydılar, təhlükəsizlikdə idilər. Lakin tezliklə bəziləri yoruldu və dedilər ki, şəhər çox uzaqdadır və onlar ona bundan əvvəl daxil olacaqlarını gözləyirdilər. O zaman İsa Özünün izzətli sağ qolunu qaldırmaqla onları ruhlandırardı və Onun qolundan advent dəstəsinin üzərinə dalğalanan bir işıq çıxardı; onlar da “Alleluia!” deyərək hayqırırdılar. Başqaları isə düşüncəsizcəsinə arxalarındakı işığı inkar edir və deyirdilər ki, onları bu qədər uzağa çıxarıb gətirən Allah olmamışdır.

Onlar Gecəyarısı Hayqırtısını inkar edirlər və Gecəyarısı Hayqırtısı ilə əlaqədar olaraq, Rəbbin Gecəyarısı Hayqırtısında onlara rəhbərlik etmədiyini iddia edirlər. Onlar Gecəyarısı Hayqırtısında Allahın rəhbərliyini inkar edirlər.

Arxalarındakı işıq söndü, ayaqları tam zülmət içində qaldı; onlar bürüldülər, nişanı və İsanı gözdən itirdilər və yoldan aşağıda olan qaranlıq və şər dünyasına yuvarlandılar.

Gecəyarısı Nidası Kontekstdə

2520 mövzusunə keçməzdən əvvəl onu kontekstə yerləşdirmək üçün Gecəyarısı Harayının tarixinə bir daha nəzər salacağıq.

Böyük Mübarizə əsərinin 391–395-ci səhifələrindən: “Rəbbin gəlişinin ilk dəfə gözlənilməli vaxt, 1844-cü ilin yazında keçib getdiyi zaman,” — bu, ləngimə vaxtıdır, ilk məyusluqdur — “Onun zühurunu imanla gözləmiş olanlar bir müddət şübhə və qeyri-müəyyənlik içində qaldılar. Dünya onlara tamamilə məğlub olmuş və bir aldanışı bəslədikləri sübuta yetirilmiş kəslər kimi baxdığı halda, onların təsəlli mənbəyi yenə də Allahın Kəlamı idi. Bir çoxları Müqəddəs Yazıları araşdırmağa davam edir, imanlarının dəlillərini yenidən gözdən keçirir və daha artıq nur əldə etmək üçün peyğəmbərlikləri diqqətlə öyrənirdilər.”

Əgər bunu bir çoxları etmişdisə, bu o deməkdir ki, etməyən bəziləri də var idi. Burada “onlar” deyilmir; “bir çoxları” deyilir — burada iki sinif var.

Onların mövqeyini dəstəkləyən Müqəddəs Kitab şahidliyi aydın və qəti görünürdü. Yanılmaq mümkün olmayan əlamətlər Məsihin gəlişinin yaxın olduğuna işarə edirdi. Həm günahkarların iman gətirib dönməsində, həm də məsihçilər arasında ruhani həyatın dirçəlişində Rəbbin xüsusi xeyir-duası bu xəbərin göydən olduğunu təsdiq etmişdi. Və möminlər öz məyusluqlarını izah edə bilməsələr də, keçmiş təcrübələrində Allahın onlara rəhbərlik etdiyinə əmin idilər.

Onların ikinci gəliş vaxtına aid olduğunu hesab etdikləri peyğəmbərliklərlə iç-içə, onların qeyri-müəyyənlik və intizar halına xüsusi surətdə uyğunlaşdırılmış təlimat var idi; bu təlimat onları imanla səbirlə gözləməyə ruhlandırırdı ki, indi onların anlayışına qaranlıq qalan şey vaxtı gəldikdə aydın ediləcəkdir.

Həmin abzasda belə deyilir: “Onların ikinci gəliş zamanına aid hesab etdikləri peyğəmbərliklərlə iç-içə toxunmuş” Hansı peyğəmbərliklərin İkinci Gəlişə aid olduğunu inanırdılar? 2520, 2300 və 1335. Onlar bu üç zaman peyğəmbərliyinin hamısının 1843-cü ildə başa çatdığına inanırdılar və bunun İkinci Gəliş olduğunu hesab edirdilər.

Bu peyğəmbərliklər arasında Habaquq 2:1–4-də olan da var idi: “Gözetçi yerimdə duracağam, qüllənin üstünə çıxacağam və O mənə nə deyəcək, məzəmmət olunanda nə cavab verəcəyimi görmək üçün gözləyəcəyəm. Rəbb mənə cavab verib dedi: Vəhyi yaz və onu lövhələr üzərində aydın şəkildə qeyd et ki, onu oxuyan qaça bilsin. Çünki vəhy hələ təyin olunmuş vaxt üçündür; lakin axırda danışacaq və yalan deməyəcək; gecikirmiş kimi görünsə də, onu gözlə; çünki o, mütləq gələcək, gecikməyəcək. Bax, qürurlanmış olanın canı onun içində doğru deyildir; saleh isə öz imanını ilə yaşayacaq.”

Hələ 1842-ci ildə bu peyğəmbərlikdə verilən “vəhyi yaz və onu lövhələr üzərində aydın et ki, onu oxuyan qaça bilsin” göstərişi, Danielin və Vəhy kitabının görüntülərini izah etmək üçün peyğəmbərlik cədvəlinin hazırlanmasını Çarlz Fitçə təlqin etdi. Bu cədvəlin nəşri, Habaquqa verilmiş əmrin yerinə yetməsi kimi qəbul edildi. Lakin həmin vaxt heç kəs eyni peyğəmbərlikdə görüntünün həyata keçməsində zahiri bir gecikmənin — bir ləngimə vaxtının — də təqdim olunduğunu fərq etmədi. Məyusluqdan sonra bu ayə çox mühüm göründü: “Çünki vəhy hələ təyin olunmuş bir zaman üçündür, lakin axırda danışacaq və yalan söyləməyəcək; geciksə də, onu gözlə; çünki o, hökmən gələcək, ləngiməyəcək. . . . Saleh isə öz imanını ilə yaşayacaq.”

1843-cü il Cədvəli və Peyğəmbərlik Ruhu

Müntəzəm iş görməyinizin, yaxud qeyri-müntəzəm iş görməyinizin heç bir əhəmiyyəti yoxdur—bunlar Ellen White-in müvafiq olaraq konfrans işi və özünü təmin edən iş üçün işlətdiyi terminlərdir. İstər Adventizm daxilində aparıcı özünü təmin edən xidmət qurumlarına gedin, istərsə də Baş Konfransa və ya Biblical Research Institute-a müraciət edin, onlardan 1843-cü il Cədvəli haqqında soruşsanız, deyəcəklər: “Bu Cədvəldə çoxlu səhvlər var.” Onlar Ellen White ilə razılaşırlar; o isə deyir ki, Rəbb bu Cədvəldəki bəzi rəqəmlərdə olan “bir səhvin” üzərində Öz əlini saxlamışdı.

Lakin onlar özlərini həm də Allahın Kəlamına qarşı qoyurlar. Habakkukda deyilir ki, bu görüntü “... yalan deməyəcək.” Pionerlərin 1843-cü il Cədvəlində yerləşdirməli olduqları və həqiqətən də yerləşdirdikləri görüntü Habakkuk 2-nin yerinə yetməsidir. Onların bu Cədvəldə yerləşdirməli olduqları görüntü budur və Habakkuk 2 deyir ki, bu görüntü “... yalan deməyəcək.” Beləliklə, siz bu Cədvəlin “səhvlərlə dolu” olduğunu söylədikdə, həm Peyğəmbərlik Ruhuna, həm də Müqəddəs Kitaba qarşı çıxmış olursunuz.

Hizqiyalın peyğəmbərliyinin bir hissəsi də imanlılar üçün güc və təsəlli mənbəyi idi: “Rəbbin sözü mənə nazil olub dedi: Ey bəşər oğlu, İsrail ölkəsində sizin söylədiyiniz bu məsəl nədir ki, deyirsiniz: Günlər uzanır, hər görüntü isə boşa çıxır? Buna görə onlara de: Xudavənd Rəbb belə deyir: . . . Günlər yaxındır, hər görüntünün nəticəsi də. . . . Mən söyləyəcəyəm, söyləyəcəyim söz də yerinə yetəcək; artıq daha uzadılmayacaq.” “İsrail nəslindən olanlar deyirlər: Onun gördüyü görüntü çox uzaq günlər üçündür və o, çox uzaq zamanlar barədə peyğəmbərlik edir. Buna görə onlara de: Xudavənd Rəbb belə deyir: Mənim sözlərimdən heç biri artıq daha uzadılmayacaq, lakin dediyim söz yerinə yetəcək.” Hizqiyal 12:21–25, 27, 28.

İbadət edənlərin iki sinfi

Diqqət yetirin ki, o, ibadət edənlərin iki sinfindən danışır. O deyir ki, bu məyusluq baş verdikdə çoxları peyğəmbərlikləri araşdırmağa davam etdilər; bu isə davam etməyən bir sinfin də mövcud olduğunu göstərir. Biz bu iki sinif arasındakı fərq barədə daha çox işıq əldə edəcəyik.

Habakkuk 2:1–4-ün yerinə yetməsi bu 1843 Cədvəli və 1850 Cədvəlidir. Elə Habakkukun özündə də, 4-cü ayə deyir ki, saleh öz imanını ilə yaşayacaq, ürəyi isə təkəbbürlə qalxmış olan isə başqa cürdür. Burada iki sinif ibadət edəndən bəhs edilir. Gecəyarısı Nidasının tarixi iki sinif ibadət edən meydana çıxarır və Habakkukda bu iki sinfə müraciət olunur.

Növbəti abzasda, Habakkuk 2-yə və Yezekelə istinad etdikdən sonra, o, siniflərdən birini belə müəyyən edir: “gözləyənlər.” Gözləyənlər kimlərdir? Onlar Daniel 12-ni yerinə yetirənlərdir: “Nə bəxtiyardır o kəs ki, gözləyər və 1335-ə çatar.” Bu sinif gözləyənlərdir.

Gözləyənlər sevindilər; çünki başlanğıcdan sonu bilən Olanın əsrlər boyu aşağı nəzər salaraq onların məyusluğunu öncədən gördüyünə və onlara cəsarət və ümid sözləri verdiyinə inanırdılar.

Bir neçə il ərzində Şərqi Avropa ölkələrindən birində xidmət etmiş bir bacı bizə zəng etmişdi. O, oralı idi, Amerika Birləşmiş Ştatlarına köçmüşdü və bu ismarıcı anlayanda yenidən geri qayıtmışdı. O, müqavimətlə üzləşmişdir; əvvəlki kilsə ailəsi onun ölkəsindəki rəhbərliklə əlaqə

saxlayaraq “onun üzünə qapını bağlamağa” çalışmışdır. Yaxınlarda isə Rəbb bu ismarıcı qruplarla bölüşməsi üçün onun üzünə qapı açdı.

Bu səhər tezdən zəng etdi və maneələrdən birinin nəqliyyat olduğunu bildirdi. Bu xəbəri səfər edib öyrətmək üçün onlara avtomobil lazım idi, lakin buna vəsaitləri yox idi. Onlar bu yerə çatan kimi, Rəbb tərəfindən ürəkləri oyadılmış Amerika Birləşmiş Ştatlarından olan dostlar avtomobil almağa kifayət edəcək qədər pul göndərdilər.

Bu, məyusluğa uğramış olanların yaşadıkları təcrübənin növü idi. Onlar məyus olmuşdular, lakin Rəbb onları Müqəddəs Yazılara yönəldərək ruhlandırırdı və dedi: “Bu məyusluq Mənim rəhbərliyimlə baş verdi. Sadəcə irəliləməyə davam edin.”

Əgər onları səbirlə gözləməyə və Allahın kəlamına olan etimadlarını möhkəm saxlamağa nəsihət edən belə Müqəddəs Yazı hissələri olmasaydı, o sınaq saatında onların imanı sarsılırdı.

On Qız Haqqında Məsəl və Yubanma Vaxtı

Diqqət yetirin ki, Bacı Uayt On Qız məsəlinin Habakkuk 2 ilə necə əlaqələndirir; çünki hər ikisi bir gecikmə vaxtından və iki sinif ibadət edəndən bəhs edir.

Matta 25-dəki on bakirə qızı məsəli Adventist xalqının təcrübəsini də təsvir edir. Matta 24-də, Öz gəlişinin və dünyanın sonunun əlaməti barədə şagirdlərinin sualına cavab olaraq, Məsih ilk gəlişindən ikinci gəlişinədək dünya və kilsə tarixindəki ən mühüm hadisələrdən bəzilərini göstərmişdi; yəni Yerusəlimin dağıdılması, bütpərəst və papalıq təqibləri altında kilsənin böyük məşəqqəti, günəş və ayın qaralması, və ulduzların tökülməsi. Bundan sonra O, Öz Padşahlığında gəlişindən danışdı və Onun zühurunu gözləyən iki xidmətçi sinfini təsvir edən məsəli nəql etdi. 25-ci fəsil belə sözlərlə açılır: “O zaman Səməvi Padşahlıq on bakirə qıza bənzədiləcək.” Burada axır günlərdə yaşayan kilsə nəzərə çatdırılır,

İndi o, bunu Millerçi Tarixə tətbiq edir, lakin onun nə dediyinə diqqət yetirin—“Burada son günlərdə yaşayan kilsə nəzərə çatdırılır,”—“son günlərdə yaşayan kilsə” kimdir? Bu, bizik.

Fəslin 24-cü fəslinin sonunda göstərilən də elə budur. Bu məsəldə onların təcrübəsi Şərqdəki bir nikahın hadisələri ilə təsvir olunur. “O zaman Səməvi Padşahlıq çiraqlarını götürüb bəyi qarşılamağa çıxan on bakirəyə bənzədiləcəkdir. Onlardan beşi müdrik, beşi isə ağılsız idi. Ağılsızlar çiraqlarını götürdülər, lakin özləri ilə yağ götürmədilər; müdriklər isə çiraqları ilə birlikdə qablarında yağ da götürdülər. Bəy yubanarkən onların hamısı mürgüləyib yuxuya getdi. Gecəyarısı isə bir nida qopdu: Budur, bəy gəlir; onu qarşılamağa çıxın.”

Birinci mələyin xəbəri ilə elan olunduğu kimi, Məsihin gəlişinin bəyin gəlişi ilə təmsil olunduğu başa düşülürdü. Onun tezliklə gələcəyinin bəyanı altında baş verən geniş yayılmış islahat bakirələrin çıxıb getməsinə uyğun gəlirdi. Bu məsəldə, Matta 24-də olduğu kimi, iki sinif təqdim olunur. Hamısı öz çiraqlarını, yəni Müqəddəs Kitabı götürmüş və onun işığında Bəyi qarşılamağa çıxmışdı. Lakin ağılsızlar çiraqlarını yağsız götürdüləri halda, müdriklər qablarında yağ da götürmüşdülər. Müdriklər Allahın lütfünü, Müqəddəs Ruhun yeniləyici, nurlandırıcı qüvvəsini qəbul etmişdilər; bu qüvvə Onun kəlamını onların ayaqları üçün çiraq etmişdi. Onlar həqiqəti öyrənmək üçün Müqəddəs Yazıları araşdırır, ürək və həyat paklığını

ciddi-cəhdlə axtarırdılar. Bunların şəxsi təcrübəsi və Allahla Onun kəlamına olan imanı vardı; bu iman məyusluq və gecikmə ilə sarsıldı bilməzdi. Başqaları isə impuls ilə hərəkət edir, qardaşlarının imanına arxalanır, yaxşı duyğularla kifayətlənir, lakin həqiqəti əsaslı şəkildə dərk etməkdən və həqiqi lütf əməlindən məhrum qalırdılar. Onlar gecikmə və məyusluq üçün hazır deyildilər. Sınaqlar gəldikdə, onların imanı sarsıldı, çıraqları isə zəif yanmağa başladı.

“Bəy gecikdiyi zaman,” Bəy nə vaxt gecikdi? 22 mart 1844-cü il. O, gecikir. İndi nə baş verəcək? Bu iki sinif aşkara çıxacaq.

Gecəyarısı Fəryadını unudub aşağıdakı pis dünyanın içinə aparan yoldan sapdığımız zaman, Müjdəni anlamadığımızı göstəririk. Əbədi Müjdə, sınaq xarakterli peyğəmbərlik ismarıcına əsaslanaraq, Məsihin iki sinif ibadətçi meydana gətirməsi işidir. Gecikmə vaxtından qapının bağlanmasına qədər, bu, Əbədi Müjdənin zirvəsidir. Burada Rəbb gecikmə vaxtında iki sinfi götürür, onları Özlə birlikdə Məhkəməyə aparmağa çalışır və onlarda həqiqətən yağın olub-olmadığını sübut etmək üçün onları sınaq prosesindən keçirir. Bu, Məsihin qızılı cürufdan, buğdanı alaqdan, müdrikləri ağılsızlardan ayırmaq işinin zirvəsidir.

“Bəy yubandı, onların hamısı mürgüləyib yuxuya getdi.” Bəyin yubadılması ilə Rəbbin gözlənilməli vaxtın keçməsi, məyusluq və zahiri gecikmə təmsil olunur. Bu qeyri-müəyyənlik dövründə səthi və yarımürəkdən olanların marağı tezliklə sarsılmağa, səyləri isə zəifləməyə başladı; lakin imanı Müqəddəs Kitabı şəxsi tanımağa əsaslananların ayaqları altında elə bir qaya var idi ki, məyusluğun dalğaları onu yuyub apara bilməzdi. “Onların hamısı mürgüləyib yuxuya getdi”; bir qrup qayğısızlıq içində və imanlarından əl çəkərək, digər qrup isə daha aydın nur verilənədək səbirlə gözləyərək. Bununla belə, sınaq gecəsində sonuncular da müəyyən dərəcədə qeyrətlərini və sədaqətlərini itirmiş kimi göründülər. Yarımürəkdən və səthi olanlar artıq qardaşlarının imanına söykənə bilməzdilər. Hər kəs özü üçün dayanmalı və ya yıxılmalıdır.

Məyusluq gəldikdə, iki sinif müxtəlif şəkildə yuxuya getməyə başladı; lakin hətta müdrik bakirələr də qeyrətlərinin bir qismini itirdilər. Rəbb bu işdə yol göstərirdi ki, Gecəyarısı Nidası xəbəri Exeter Düşərgə Toplantısında gəldiyi zaman, O, onların arasında bir iş həyata keçirsin.

Sınaq Prosesi: Gecikmə Vaxtı və Gecəyarısı Fəryadı

Peyğəmbərlik Ruhu, 4-cü cild, səhifə 228-dən: Unutmayın ki, bu proses — Gecəyarısı Çığırtısı, Gecikmə Vaxtından qapının bağlanmasına qədər — Rəbbin Öz xalqını sınamasıdır. Exeter düşərgə toplantısında səslənən Gecəyarısı Çığırtısı, 22 oktyabr 1844-cü ilədək olan elanında, həmin tarixin yalnız bir hissəsidir. O, Gecikmə Vaxtından ayrılı bilməz; çünki Gecikmə Vaxtı, ibadət edənlərin iki sinfi arasında Gecəyarısı Çığırtısının təsirinə hazırlıq görür. Siz Gecəyarısı Çığırtısını başa düşməlisiniz, çünki əgər onu başa düşməsəniz, yoldan düşərsiniz.

Allah Öz xalqını sınaqdan keçirməyi nəzərdə tutmuşdu. Onun əli peyğəmbərlik dövrlərinin hesablanmasındakı bir səhvi örtüdü. Onun əli, Rəbbin əli, peyğəmbərlik dövrlərinin hesablanmasındakı tək bir səhvi, “dövrələr” sözünü cəm şəklinə işlədərək, örtüdü. “Adventistlər bu xətanı aşkar etmədilər, nə də bu, onların müxalifləri arasında ən bilikli olanlar tərəfindən aşkar edildi. Sonuncular deyirdilər: ‘Peyğəmbərlik dövrləri ilə bağlı hesablamamız doğrudur. Böyük bir

hadisə baş vermək üzrədir; lakin bu, cənab Millerin qabaqcadan bildirdiyi şey deyildir; bu, dünyanın iman gətirməsidir, Məsihin ikinci gəlişi deyil.”

Gözləmə vaxtı keçdi və Məsih Öz xalqını qurtarmaq üçün zühur etmədi. Xilaskarlarını səmimi iman və məhəbbətlə gözləmiş olanlar acı bir məyusluq yaşadılar. Lakin Rəbb Öz məqsədini həyata keçirmişdi: O, Öz zühurunu gözlədiklərini iddia edənlərin ürəklərini sınaqdan keçirmişdi. Onların arasında həqiqətə məhəbbətdən çox qorxu ilə hərəkətə gəlmiş bir çoxları var idi. Gözlənilən hadisə baş vermədikdə, bu adamlar məyus olmadıqlarını bəyan etdilər; onlar heç vaxt Məsihin gələcəyinə inanmamışdılar. Onlar həqiqi imanlıların kədərini məsxərəyə qoyanların sırasında ilk olanlardan idilər.

Bu, Rəbbin məqsədi idi. Gələcək üçün qorxacaq heç nəyimiz yoxdur; yalnız keçmiş təcrübəmizdə Rəbbin bizə necə rəhbərlik etdiyini unuduğumuz təqdirdə və yalnız keçmiş təcrübəmizdə Rəbbin təlimlərini unuduğumuz təqdirdə qorxmalı olarıq. Biz sizə demək istəyirik ki, siz bu rəhbərliyi Onun təlimindən ayıra bilməzsınız.

James White və Ellen G. White-in Həyat Xülasələri, 1888, səh. 186–187: “Allah 1843-cü ildə vaxtın keçməsi ilə Öz xalqını sınaqda və yoxladı. Peyğəmbərlik dövrlərinin hesablanması onların yol verdikləri səhv — xüsusi bir səhv — Məsihin gəlişini gözləyənlərin baxışlarına qarşı çıxan elmi adamlar tərəfindən belə dərhal aşkar edilmədi. Bu dərin alimlər bəyan etdirdilər ki, cənab Miller vaxtın hesablanması haqlı idi, baxmayaraq ki, onlar həmin dövrü taclandıracaq hadisə barədə onunla mübahisə edirdilər. Lakin onlar da, Allahın gözləyən xalqı da, vaxt məsələsində ümumi bir səhv içində idilər.”

Biz tamamilə inanırıq ki, Allah Öz hikmətində elə təyin etmişdi ki, Onun xalqı bir məyusluqla qarşılaşsın; bu məyusluq ürəkləri aşkara çıxarmaq və həqiqi xarakterləri inkişaf etdirmək üçün çox münasib idi — təkcə onların ürəklərini aşkara çıxarmaq üçün deyil, həm də xarakterlərini inkişaf etdirmək, bunu elə bir nöqtəyə çatdırmaq üçün ki, Gecəyarısı Nidəsində gələn böhran zamanı bu nümayiş etdirilsin. Allahın hökmlərindən qorxdular üçün, həqiqəti sevdikləri və göylərin səltənətində miras arzuladıqları üçün deyil, birinci mələyin xəbərini qəbul etmiş olanlar indi öz həqiqi işıqlarında göründülər. Onlar İsanın zühurunu səmimiyyətlə həsrətlə gözləyən və sevən məyus olanları məsxərəyə qoyanların sırasında ilk olanlardan idilər. Allahın bu ən sınaqçı imtahanı, sınaq saatında öz imanlarını inkar etməklə məsuliyyətdən və damğadan yayınacaq olanların həqiqi xarakterlərini aşkara çıxardı.

Məyus olmuş olanlar qaranlıqda buraxılmadılar; çünki peyğəmbərlik dövrlərini ciddi dualarla araşdırarkən, xəta—yeganə xəta—aşkar edildi və peyğəmbərlik qələminin gecikmə vaxtı boyunca izlənməsi də aşkar oldu. Məsihin gəlişinə dair sevincli intizar içində, vəhyin zahiri ləngiməsi nəzərə alınmamışdı və bu, kədərli və gözlənilməz bir təəccüb olmuşdu. Lakin məhz bu sınaq həqiqətə səmimi iman edənləri inkişaf etdirmək və möhkəmləndirmək üçün olduqca zəruri idi. Gecikmə vaxtı son dərəcə zəruri idi. Bu, təkcə iki sinfi nümayiş etdirməyə və onların xarakterlərini—Gecəyarısı Hayqırtısının tarixində qapının bağlanmasına qədər nümayiş etdiriləcək xarakterlərini—inkişaf etdirməyə başlamağa xidmət etməyəcəkdi, həm də məsələnin düzgün tərəfində çıxacaq olanları möhkəmləndirmək üçün zəruri idi. Siz gecikmə vaxtını nə Gecəyarısı Hayqırtısından, nə də qapının bağlanmasından ayıra bilməzsınız.

Gecəyarısı Fəryadını inkar etdiyiniz zaman, məhz həmin tarixi inkar etmiş olursunuz. Gecəyarısı Fəryadı yalnız Exeter düşərgə toplantısında Samuel Snow-un verdiyi xəbər deyil; o, gecikmə vaxtının təcrübəsidir. Rəbbin yönəltdiyi məhz bu idi. Gələcək üçün qorxacaq heç nəyimiz yoxdur, yalnız keçmiş tariximizdə Rəbbin rəhbərliyini unudacağımız təqdirdə—əbədi Müjdəni Millerçi Tarixdə zirvəyə çatdıraraq iki sinif ibadət edənlər ortaya çıxardığı bu gecikmə vaxtı və Gecəyarısı Fəryadı tarixində.

Erkən Yazılar, səhifə 74: “Mən gördüm ki, 1843-cü il cədvəli Rəbbin əli ilə yönəldilmişdi və ona dəyişiklik edilməməli idi; rəqəmlər Onun istədiyi kimi idi; Onun əli bəzi rəqəmlərdə olan bir səhvin üzərində idi və onu gizlədirdi ki, Onun əli çəkilənədək heç kəs bunu görə bilməsin.”

Şər Sirri və Sınaq Prosesi

Vaxtımız olsaydı, qanunsuzluq sirrini müzakirə edə bilərdik. Qanunsuzluq sirrinin birdən çox düzgün tərfi ola bilər, lakin burada bu, Rəbbin Öz xalqını sınadığı müqəddəs tarixlərdə Şeytanın şəri xeyirlə, həqiqəti yanlışlığı ilə qarışdırmaq işinə işarə edir. Müqəddəs Yazının, Rəbbin Öz xalqını sınaq prosesinə gətirdiyi müqəddəs tarixlərində siz həmişə qanunsuzluq sirrini — Şeytanın həqiqəti yanlışlığı ilə qarışdırmaq fəaliyyətini — görə bilərsiniz. İnsanlar bu sınaq nöqtəsinə gəldikdə, qanunsuzluq sirri məsələləri dumanlandırmış olur.

Nuhun sınaq vaxtı gəlib çatanda, Müqəddəs Kitab bizə bildirir ki, ondan əvvəl Şeytanın toxumu Allahın toxumu ilə qarışdırılmışdı. Nuhun dövründə qanunsuzluq sirrinin tamamlanmasına səbəb olan da məhz bu idi; bu, Yaradılışda Allah oğullarının insan qızlarını özlərinə arvad etməsi kimi ifadə olunur — iki toxumun qarışması, Nuhun sınağından əvvəl gələn qanunsuzluq sirri.

Musanın və Qırmızı dənizin sınağı zamanı Müqəddəs Yazı təsvir edir ki, Qırmızı dənizdə və Sina dağında sınaqdan keçiriləcək olan İsrail, orada bu qədər uzun müddət qaldıqdan sonra Misirin təlimləri ilə pozulmuşdu. Bu, qanunsuzluğun sirri idi — şeytani təlimlərin təsiri altına düşmək.

Yəhudilərin zamanında Sanhedrinin onların sınaq prosesini rədd etməsinə yol hazırlayan Yunan təlimləri idi.

Millerçi tarixində, Protestant kilsələrindəki Millerçilər Roma Papalığının təsirinin 1260 ilindən yenidən çıxmışdılar; bu təsir pak toxumu murdar toxumla pozmuş və bununla da Millerçi Tarixinin sınağından əvvəl gələn bir qanunsuzluq sirri hasil etmişdi.

Bu, həmişə mövcud olan təqsirsizlik sirridir.

Əgər siz qanunsuzluq sirrinin necə işlədiyini araşdırırsınızsa, Patriarchs and Prophets kitabının birinci fəslinə müraciət edin. Bacı Uayt bizə Şeytanın Göydə qanunsuzluq sirrini necə həyata keçirdiyini bildirir. Göydə hansı mələklərin qalacağı və hansılarının uzaqlaşdırılacağı barədə bir sınaq olacaqdı və Şeytan həmin sınaq prosesindən əvvəl elə oradaca, Göydə qanunsuzluq sirrini həyata keçirirdi.

Şeytan bunu şübhə təlqin etməklə, öz sözünü Allahın Kəlamından üstün tutmaqla və daha da mühüm, başqalarını onun yalan təlimlərini ifadə etməyə sövq etməklə — məkrli bir fəaliyyətlə —

etdi. O, sizin zehninizə şübhə salardı, sonra isə siz çıxıb həmin şübhəni bir qrup qarşısında ifadə edərdiniz. Əgər kimsə bu şübhədən şikayət etsəydi, o, ondan deyil, sizdən şikayət etmiş olardı.

Bu yaxınlarda Vaşinqton ştatının Spokane şəhərində bir pastor “Erkən Yazılar”ın 74-cü səhifəsi haqqında belə bir şərh verdi: “Mən Ellen Uaytın yaşadığı dövrün lüğətinə, Webster lüğətinə baxdım və ‘figures’ sözünün arifmetika ilə heç bir əlaqəsi yoxdur.” Bunu eşidən insanların çoxu bunu yoxlamaz və ona inanardı. Ən azı, həmin pastor bu parçadakı rəqəmlərin nəyi təmsil etdiyi barədə şübhə səpirdi; əslində isə o, yalan danışdı. Webster-in 1828-ci il lüğətində deyilir: FIGURE, n. Arifmetikada, 2, 7, 9 kimi bir ədədi ifadə edən işarə.

O, şübhə ifadə edirdi, təqsirsizlik sirri kimi təqdim olunan işi görürdü. O, Əhdi-Gəlişçilər üçün, əgər görməyə razıdırlarsa, Yer üzünün tarixinin bu dövründə həqiqəti özünüz üçün anlamalı və insanlara qulaq asmamalı olduğunuzu göstərirdi; çünki, “. . . qanunsuzluq sirri artıq fəaliyyətdədir:”

İlkin Yazılar, səhifə 74: “. . . fiqurların Onun istədiyi kimi olduğunu, Onun əlini fiqurların bəzisindəki bir səhvin üzərinə qoyub onu gizlətdiyini, belə ki, Onun əli götürülənədək heç kəsin onu görə bilmədiyini.”

Bu, diqqəti yayındırmaqdır və ilahiyyatçılar bunu tez-tez edirlər. Əgər Müqəddəs Kitabda və ya Peyğəmbərlik Ruhunda hər hansı bir sözün nə məna verdiyini anlamaq istəyirsinizsə, əvvəlcə lüğətlərə deyil, peyğəmbərə müraciət etməlisiniz. Məsələn, Daniel 8:11-də Daniel rum adlı ivrit sözünü işlədib və bu söz “götürüldü” kimi tərcümə olunub. İnsanlar elə düşünürlər ki, bu, “aradan qaldırıldı” deməkdir, lakin Daniel rum sözünü daha beş dəfə də işlədir və bu, heç vaxt “götürmək” mənasını vermir — “ucaltmaq və yüksəltmək” mənasını verir. Beləliklə, Daniel 8:11-də rum sözünün “götürmək” mənasına gəldiyini düşünmək, Danielin həmin sözü necə işlətməsinə deyil, ənənəyə uymaqdır.

Eynilə, Ellen White ilə bağlı da: Əgər siz iddia etmək istəyirsinizsə ki, *Early Writings*, 74-də “figures” sözü bədii fiqurlar və ya qrafiklər mənasını verir, belə deyə bilərsiniz: “Ellen White-in dövründəki lüğət figures sözünün hesab mənasına gəldiyini demir”, buna güvənərək ki, insanların çoxu bunu yoxlamayacaq. Lakin onlar yoxlasaydılar, görərdilər ki, figures həqiqətən də hesab mənasını verir.

Lakin ilk müraciət etdiyiniz yer məhz Ellen White-in özüdür: o, “rəqəmlər” dedikdə nəyi nəzərdə tutur? Early Writings, səhifə 74-də o deyir: “Onun əli bəzi rəqəmlərdəki bir səhvin üzərində idi və onu gizlədirdi”, və səhifə 236-da deyir: “Onun əli peyğəmbərlik dövrlərinin hesablanmasındakı bir səhvi örtürdü.” Peyğəmbər qadın öz terminologiyasında “rəqəmlər”in peyğəmbərlik dövrlərini — bədii təsviri deyil, hesablamayı — ifadə etdiyini göstərir.

Beləliklə, Rəbb əlini nəyin üzərində saxladı? O, peyğəmbərlik dövrlərinin hesablanmasındakı bir səhvin — rəqəmlərin — üzərində əlini saxladı.

Ellen Whitein 2520-ni təsdiqləməsi

Məsələnin can alıcı nöqtəsi budur. Bir çoxları bizim təqdim etdiyimiz eyni xəbəri təqdim edirlər və mən onları dəstəkləyirəm. Lakin söhbət 2520-dən və Ellen White-in onun etibarlı bir peyğəmbərlik olduğuna inanıb-inanmadığından gedəndə, dəlil budur — sübut budur və başlamağınız gərəkən yer də məhz budur. Bütün digər dəlillər etibarlı və doğrudur, lakin çıxış nöqtəsi budur.

“İlk Yazılar”ın 74-cü səhifəsində, Rəbbin bəzi rəqəmlərdəki bir səhvin üzərində əlini saxladığı deyildiyi yerdə, o, bunun nə demək olduğunu həmin kitabın 236-cı səhifəsində belə izah edir: “Mən Allahın xalqını sevincli bir ümid içində, Rəblərini gözləyən gördüm. Lakin Allah onları sınağa nəzərdə tutmuşdu.” O, Gecikmə Vaxtından, ilk məyusluqdan danışır.

O, 22 oktyabr 1844-cü ildəki Böyük Məyusluqdan danışır, çünki orada da onlar sınınanacaqdılar; lakin burada o, gecikmə vaxtından danışır: “Allah onları sınağa nəzərdə tutmuşdu.” “Onun əli peyğəmbərlik dövrlərinin hesablanmasıdakı bir səhvi ötürmüşdü.” O, gecikmə vaxtı vasitəsilə onları necə sınayacaqdı? Öz əlini onların peyğəmbərlik dövrləri barəsindəki anlayışlarının üzərində saxlamaqla. Gələcək üçün qorxacaq heç nəyiniz yoxdur, yalnız o halda ki, Rəbbin keçmişdə, Millerçilərin tarixində və Öz təlimlərində bizi necə yönəltdiyini unudaq.

Bu peyğəmbərlik dövrləri gecikmə vaxtını doğuran təlimlər idi. “Onun əli peyğəmbərlik dövrlərinin hesablanmasıdakı bir səhvi ötürdü. Öz Rəbbini gözləyənlər bu səhvi aşkar etmədilər,” — tək bir səhv — “və vaxta qarşı çıxan ən bilikli adamlar da onu görə bilmədilər. Allah Öz xalqının bir məyusluqla qarşılaşmasını nəzərdə tutmuşdu. Vaxt keçdi və Öz Xilaskarını sevincli intizarla gözləmiş olanlar kədərləndilər və ruhdan düşdülər, halbuki İsanın zühurunu sevməmiş, lakin xəbəri qorxu üzündən qəbul etmiş olanlar isə Onun gözlənilən vaxtda gəlmədiyinə sevinclilər. Onların etiqafı ürəyə təsir göstərməmiş və həyatı pak etməmişdi. Vaxtın keçib getməsi belə ürəkləri aşkara çıxarmaq üçün olduqca münasib hesablanmışdı. Onlar doğrudan da Öz Xilaskarlarının zühurunu sevən kədərli, məyus olanları ilk olaraq rədd edib məsxərəyə qoydular. Mən Allahın hikmətini gördüm ki, O, Öz xalqını sınaq vaxtı və onlara sınaq saatında geri çəkiləcək və dönüb uzaqlaşacaq kəsləri üzə çıxarmaq üçün nüfuzedici bir imtahan verir.

İsa və bütün səmavi qoşun, canlarının sevdini görməyə şirin bir intizarla həsrət çəkmiş olanlara rəğbət və məhəbbətlə baxırdı. Mələklər onların ətrafında dolaşır, sınaq saatında onlara dayaq olmaq üçün yanlarında dururdular. Səmavi xəbəri qəbul etməyə etina etməyənlər qaranlıqda buraxıldılar və Allahın qəzəbi onların üzərinə alovlandı, çünki O, onlara göydən göndərdiyi nuru qəbul etmək istəmədilər. Rəbbinin nə üçün gəlmədiyini anlama bilməyən o sadıq, məyus kəslər isə qaranlıqda buraxılmadılar. Onlar yenidən Müqəddəs Yazılarına yönəldildilər ki, peyğəmbərlik dövrlərini araşdırsınlar. Rəbbin əli rəqəmlərin üzərindən götürüldü və xəta — tək olan xəta — izah edildi.

Burada o, 1843 Cədvəlindəki rəqəmlərdə olan səhvi izah edir və artıq müəyyən etmişdir ki, həmin rəqəmlər peyğəmbərlik dövrlərini təmsil edir. “Onlar gördülər ki, peyğəmbərlik dövrləri 1844-cü ilə qədər uzanırdı və peyğəmbərlik dövrlərinin 1843-cü ildə başa çatdığını göstərmək üçün irəli sürdüləri eyni dəlil, onların 1844-cü ildə sona çatacağını sübut edirdi.” Müzakirənin sonu! Ellen White 2520-nin üzərinə öz təsdiq möhürünü vurur.

1843-cü il Cədvəlində onların 1843-cü ildə başa çatdığını başa düşdükləri yalnız üç peyğəmbərlik dövrü var idi: 1335, 2520 və 2300. Allah bəzi rəqəmlərdəki bir səhvin—bu Cədvəldəki peyğəmbərlik dövrlərinin—üzərində Öz əlini saxladı, ta ki Öz əlini çəkəndək. O, Öz əlini çəkəndə, sədaqətlə gözləyənlər peyğəmbərlik dövrlərini yenidən araşdırmağa yönəldildilər və onları peyğəmbərlik dövrlərinin 1843-cü ildə başa çatdığını bəyan etməyə vadar etmiş eyni dəlilin, sonradan onlardan ikisinin 1844-cü ildə başa çatdığını sübut etdiyi qəbul olundu.

1335 508-ci ildə başlayır və 1843-cü ildə başa çatır. 2520 e.ə. 677-ci ildə başlayır və ilin tamlığı ilə əlaqədar təsirə məruz qalır. Pionerlər onun 1843-cü ildə başa çatdığını düşündülər, lakin sonradan anladılar ki, onları 1843-cü ili qabaqcadan bildirməyə sövq edən həmin dəlillər 2520 peyğəmbərliyinin 1844-cü ildə başa çatdığını sübut edirdi. 2300 peyğəmbərliyi e.ə. 457-ci ildə başlayırdı və onlar onun 1843-cü ildə başa çatdığını düşünmüşdülər, lakin məyusluqdan sonra, peyğəmbərlik dövrlərini araşdırmaları vasitəsilə, onun 1844-cü ildə başa çatdığını dərk etdilər.

Onların 1843-cü ildə başa çatacağını əvvəlcədən bildirdikləri cəmi üç peyğəmbərlik var və onlardan biri həqiqətən də başa çatır: 1335. Bu peyğəmbərlik Rəbbin Öz əlini üzərində saxladığı peyğəmbərlik deyil. O, Millerçilərin tarixini Gecikmə Vaxtından başlayaraq, Gecəyarısı Fəryadı vasitəsilə, 22 oktyabr 1844-cü ilədək müəyyən edir.

Dünkü təqdimatda biz Ellen White-dan olan bu sitatla yekunlaşdırdıq: “1843 və 1844-cü illərdə görülən şeyləri görənlər nə bəxtiyardır.” Bu, “1843-ə gələn nə bəxtiyardır” deməkdir. Növbəti abzasda o deyir: “İsmarıq verildi. Və ismarıcı təkrarlamaqda heç bir gecikmə olmamalıdır, çünki zamanın əlamətləri yerinə yetməkdədir; yekun iş görülməlidir. Qısa müddət ərzində böyük bir iş görülməlidir. Tezliklə Allahın təyinatı ilə elə bir ismarıq veriləcək ki, uca fəryada çevriləcək. O zaman Daniel öz payında duracaq ki, şahidliyini versin.” Manuscript Releases, cild 21, 437.

Danielin öz payında dayanması Daniel 12-nin 13-cü ayəsidir. “1843 və 1844-cü illərdə görülən şeyləri görmüş gözlər nə bəxtiyardır” 12-ci ayədir. Ellen White Daniel 12:12–13 üzərinə ilahi şərh verərək deyir ki, bu ayələr zaman peyğəmbərliyi haqqında deyil, 1843 və 1844-cü illəri ehtiva edən bir təcrübə haqqındadır; bu təcrübə 1843-cü ilin yanlış anlaşılmasından doğur və bir gecikmə vaxtı yaradır. Gecikmə vaxtı gəldikdə, “Gözləyən nə bəxtiyardır.” Baxış geciksə də, onu gözlə. Gecikmə Vaxtından qapı bağlanana qədər sədaqətlə gözləyən şəxs bəxtiyardır. Sadiqlərin 1843 və 1844-cü illərdə gördükləri şey onu Ən Müqəddəs Yərə apan bir bərəkətdir.

1335 peyğəmbərliyi 1843-cü ildə başa çatdı və bu, Gecəyarısı Hayqırtısının gəlişini işarələdi. 2520 və 2300 peyğəmbərlik dövrləri 1844-cü ildə başa çatır. Ellen Uayt deyir ki, 2520, 2300 və 1335-in 1843-cü ildə başa çatdığını bəyan etmələrinə səbəb olan eyni dəlil sonradan onların 1844-cü ildə sona yetəcəyini sübut edən dəlil kimi qəbul olundu.

Allahın Kəlamından gələn nur onların mövqeyi üzərinə saçıdı və onlar bir ləngimə vaxtının olduğunu aşkar etdilər — “Baxış [görmə] ləngisə də, onu gözlə.” Məsihin dərhal gəlişinə olan məhəbbətlərində onlar görmənin ləngiməsini nəzərdən qaçırmışdılar; halbuki bu, həqiqi gözləyənləri aşkara çıxarmaq üçün təyin olunmuşdu. Yenə də onların bir zaman nöqtəsi var idi. Lakin mən gördüm ki, onların çoxu 1843-cü ildə imanlarını səciyyələndirmiş olan o qeyrət və qüvvət dərəcəsinə sahib olmaq üçün öz ağır məyusluqlarının fəvqünə qalxa bilmirdilər.

Şeytan və onun mələkləri onlar üzərində qələbə çaldılar, və xəbəri qəbul etməyənlər, aldanış adlandırdıqları şeyi qəbul etməməkdə öz uzaqgörən mühakimələri və müdriklikləri ilə özlərini təbrik etdilər. Onlar anlamırdılar ki, öz əleyhlərinə olaraq Allahın məsləhətini rədd edir və göydən göndərilmiş xəbəri yaşayan Allahın xalqını çaşdırmaq üçün Şeytan və onun mələkləri ilə birlikdə fəaliyyət göstərirdilər.

Bu tarixdə iki sinif ibadət edən vardır. Sadıq olmayan sinif gözləyənləri məsxərəyə qoyur, lakin gözləyənlər yenidən peyğəmbərlik dövrlərinə yönəldilir və başa düşürlər ki, onları 2520 və 2300-ün 1843-cü ildə tamamlandığını müəyyən etməyə gətirmiş olan həmin dəlillər, onların 1844-cü ildə başa çatdığını sübut edirdi.

Gözləyənlər bunu dərk etmiş olsalar da, birinci məyusluqdan əvvəl olduqları kimi Rəbb üçün əvvəlki qədər alovlu deyildilər. Onlar Gecəyarısı Harayı xəbərilə yenidən alovlandırılacaqdılar. Gözləyənlər artıq Gecəyarısı Harayından əvvəl 1844-cü ili, peyğəmbərliklərin sonunu, anlamışdılar.

Gecəyarısı Fəryadı xəbəri gözləyənlərə 22 oktyabr 1844-cü ili müəyyən etməyə imkan verdi. Bu məlumatla məsələ sadəcə 1844-cü ilin haradasa bir vaxtı deyildi; məhz bu gün idi və bu, xəbərə güc verdi.

Prosesi görürsünüzmü? Bu təcrübəni doğuran təlimlər üç peyğəmbərlikdir: 1335, 2300 və 2520.

Bunu dərk etdikdən sonra onlar belə bəyan etməyə başladılar: «Babildən çıxın». Bu, İkinci Mələyin Xəbəridir.

Aydın şəkildə ifadə edək: Gecikmə vaxtında nə başa çatır? 1843-cü il Cədvəlinin istifadəsi. Onlar bu Cədvəli bir kənara qoydular, çünki artıq Rəbbin 1844-cü ildə gələcəyini anlayırdılar, halbuki Cədvəldə 1843 yazılmışdı. Buna görə də, İkinci Mələyin Xəbərinin tarixi üçün Cədvəli bir kənara qoydular.

İkinci Mələyin tarixində onların xəbəri nə olur? Sonuncu abzas bunu izah edir.

Bu xəbərə iman edənlər kilsələrdə zülmə məruz qalırdılar. Bir müddət ərzində bu xəbəri qəbul etməyənlər, ürəklərindəki hissləri həyata keçirməkdən qorxu ilə çəkindirilirdilər; lakin vaxtın keçməsi onların həqiqi duyğularını üzə çıxardı. Onlar, gözləyənlərin məcbur qalıb verdikləri, peyğəmbərlik dövrlərinin 1844-cü ilə qədər uzandığına dair şəhadəti susdurmaq istəyirdilər.

Hansı peyğəmbərlik dövrləri? 2520 və 2300. Bu tarixdə onların xəbəri budur. İndi isə deyirlər: “Başa düşdük! Bu peyğəmbərliklər 1844-cü ilə qədər uzanır.” Gecəyarısı Nidasının tarixində onların xəbəri 2520 və 2300 illik peyğəmbərliklərdir.

Bir müddət ərzində, xəbəri qəbul etməyənlər qəlblərindəki hissləri əmələ çevirməkdən qorxu ilə saxlanılırdılar; lakin vaxtın keçməsi onların həqiqi duyğularını üzə çıxardı. Onlar, gözləyənlərin peyğəmbərlik dövrlərinin 1844-cü ilə qədər uzandığına dair verməyə məcbur olduqlarını hiss etdikləri şəhadəti susdurmaq istəyirdilər. Möminlər öz səhvlərini—açıq-aşkar bir səhvi—aydınlıqla izah edir və Rəbblərini nə üçün 1844-cü ildə gözlədiklərinin səbəblərini göstərirdilər. Onlara qarşı çıxanlar irəli sürülən qüvvətli dəlillərə qarşı heç bir dəlil gətirə

bilmirdilər. Bununla belə, kilsələrin qəzəbi alovlandı; onlar sübutlara qulaq asmamağa və şəhadəti kilsələrdən kənarda saxlamağa qəti qərar vermişdilər ki, başqaları onu eşidə bilməsin.

2520-ni 2300 günlə əlaqədə təqdim etdikdə nə baş verir? Millerçi tarixində siz kilsələrdən kənarlaşdırılırsınız və həmin xəbəri susdurmaq üçün bir cəhd göstərilir.

Allahın onlara verdiyi nuru başqalarından əsirgəməyə cürət etməyənlər kilsələrdən xaric edildilər; lakin İsa onlarla idi və onlar Onun camalının nurunda sevinc içində idilər. Onlar ikinci mələyin xəbərini qəbul etməyə hazırlanmışdılar.” Early Writings, 235–237.

2520 barədə araşdırmaya varmadan, göstərməyə çalışdığımız budur ki, Ellen White 2520-yə öz təsdiq möhürünü vurur. Əgər bunu görə bilmirsinizsə, İsanın gözlərinizdən pərdəni götürməsi üçün dua etməlisiniz. Ellen White demişdir ki, onları 1843-ü qabaqcadan bildirməyə sövq edən həmin dəlillər sonradan bu peyğəmbərlik dövrlərinin 1844-cü ildə başa çatdığını sübut edən dəlillər kimi göründü. O, peyğəmbərlik dövrlərini, yaxud rəqəmləri həmişə cəm şəklində qeyd edir. 1843 Cədvəlində 1843-cü ildə başa çatan yalnız üç peyğəmbərlik dövrü vardır.

1843-cü ildə bitən həmin dövr, yəni 1335, onun “rəqəmlər” və “peyğəmbərlik dövrləri” deməsi üçün qrammatik düzgünlük baxımından ən azı iki peyğəmbərlik dövrünü tələb edir. Əgər üçü varsa və siz onlardan birini çıxarırsınızsa, onda onun təsdiq etdiyi iki dövr, başqaları nə deyirsə-desin, 2520 və 2300-dür.

Bu tarixdə, o cümlədən Adventistlərin 22 oktyabr 1844-cü ildəki Böyük Məyusluğunda, Rəbb elə bir təcrübə yaradırdı ki, onlar kilsələrdən kənarda saxlanılsınlar və insanların təsiri üzərində deyil, Allahın Kəlamı üzərində dayansınlar. İsa Məsihlə birlikdə Ən Müqəddəs Yerə daxil olmaq üçün onlara həmin təcrübə lazım idi. O, Əbədi Müjdəni yekunlaşdırmaq üçün onları kamilləşdirirdi.

Pionerlərin şəhadəti: Ceyms Uayt və Uriya Smit

Sonra, iki pionerimiz var: James White və Uriah Smith. Bunlar müasir ilahiyyatçıların James White-in 1863-cü ildə 2520-ni rədd etdiyini və Uriah Smith-in isə 1870-ci və 1880-ci illərdəki yazılarında onu rədd etdiyini iddia etmək üçün istinad etdikləri əsas şəxslərdir.

Biz 1844-cü ilə və ondan az sonra olan dövrə qayıdırıq ki, Ellen Uaytın yenidən təsvir etdiyi bu eyni tarixi Ceyms Uayt və Uriya Smitin necə təsvir etdiyini görək. O, peyğəmbərlik dövrlərindən, Rəbbin Öz əlini çəkməsindən və xətanın görünməsindən danışır; bu iki pioner də elə həmin şeylərdən bəhs edir.

Ellen White “2520” və ya “yeddi vaxt” demir, lakin Uriah Smith və James White deyirlər. Onlar aydın şəkildə bildirirlər ki, bu tarixdə qəbul edilən peyğəmbərlik dövrləri 2520 və 2300 idi.

Ceyms Uayt, Review and Herald, cild 1, 9 iyul 1851: “Bir etirazçı deyir: ‘Mən hələ gecəyarısı nidasının verildiyinə inanmıram.’ Biz də gecəyarısı nidasının bizim tərəfimizdən eşidildiyinə, yaxud nə vaxtsa eşidiləcəyinə inanmırıq. Matta 25:6-dakı nida — ‘Budur, bəy gəlir’ — şərqdəki bir nikahın tarixçəsi içindədir. Lakin 1844-cü ilin payızında bütün Advent camaatı tərəfindən verilmiş və tam qəbul olunmuş elə bir nidanın olduğunu, hansının ki, məsələdəki gecəyarısı nidası ilə yaxşı müqayisə oluna bildiyini, bu təcrübəni yaşamış olanlar inkar

etməməlidirlər.”

Ceyms Uayt insanların Gecəyarısı Hayqırtısını rədd etdikləri və yoldan kənara düşdükləri bir tarixdən bəhs edir. O, buna cavab verir və bu tarixi müzakirə edəcəkdir.

O, münasib vaxtda gəldi. Məsələn fəryadı dərhal gecikmənin, mürğüləmə və yuxuya getmənin ardınca gəldi. Bu da bizim gecikməmizdən sonra, məyus olmuş vəziyyətdə ikən baş verdi və donuq bir hal içində olduğumuz vaxt qulaqlarımıza çatdı. Həmin fəryad on bakirəni oyatdı və onları çıraqlarını düzəltməyə yönəltdi. Bu, Ruhun qüdrəti ilə müşayiət olunaraq, Advent xalqını oyatdı və onları Müqəddəs Kitabı əvvəlkindən heç vaxt olmadığı qədər araşdırmağa, həm özlərini, həm də dünyəvi var-dövlətlərini tamamilə Rəbbə həsr etməyə sövq etdi. 1844-cü ilin yeddinci ayında Rəbbin gələcəyini bəyan edənlər aydın şəkildə gördülər ki, peyğəmbərlik dövrləri həmin vaxta qədər uzanır; buna görə də, Adventin 1843-cü ildə olacağını sübut etmək üçün bu dövrlərdən təqdim edilmiş dəlillər, onun 1844-cü ildə olacağını sübut edirdi. Biz o zaman 2300 günü 1843-cü ildə sona çatdıran həmin hesablama üsulunda bir səhv olduğunu gördük. Adventə qarşı yazanların heç biri bunu görmədi. Təqdirin əli—böyük “P” ilə—səhvi—tək halda—görülməli olduğu vaxta qədər ördü. Səhv ondan ibarət idi ki, 2300-dən tam 457 il çıxılaraq 1843 qalırdı, lakin əmr verildiyi vaxt, yəni 70 həftənin hesablandığı nöqtədə, e.ə. 457-ci ilin artıq keçmiş olan il hissəsi heç nəzərə alınmırdı.

Ağlımız həmin zaman nöqtəsinə, [1843,] ona görə yönəldildi ki, müxtəlif peyğəmbərlik dövrlərini, onların başlanğıcını qeyd etməli olan hadisələrin gerçəkləşməsinə ən etibarlı xronoloqların aid etdikləri illərdən hesabladığıda, onların hamısı sanki həmin ildə başa çatırdı.

İndi o, onların 1843-cü ildə başa çatdığını düşündükləri peyğəmbərlik dövrlərini bizə bildirir.

“Lakin bu, yalnız zahirən belə idi.” Yalnız zahirən belə idi ki, onlar 1843-cü ildə başa çatdı. Onlar aşkar edəcəkdilər ki, həmin dövrlər 1844-cü ildə başa çatmışdır.

“Biz ‘yeddi dəfə’ni, yaxud 2520 ili, xronoloqlar tərəfindən böyük yekdilliklə e.ə. 677-ci ilə aid edilən Mənəssenin əsarətindən hesablayırıq.” Onların məşğul olduqları peyğəmbərlik dövrləri bunlar idi. “Bu dövrün başlanğıcı üçün bizim indiyədək hesabladığımız yeganə tarix budur; və e.ə. 677-ci ili 2520 ildən çıxanda m. 1843-cü il qalırdı. Lakin biz nəzərə almamışdıq ki, 2520 ilin tamam olması üçün e.ə. 677 tam il və m. 1843 tam il tələb olunduğu kimi, bu da bizi həmin dövrü, onun e.ə. 677-ci ilin başlanğıcından sonra başlamış ola biləcəyi qədər, 1844-cü ilin içinə qədər uzatmağa da məcbur edərdi.”

“İlahi təqdirin onun səhvinin üzərində əlini saxladığı” peyğəmbərlik dövrlərinə 2520 də daxil idi.

Uriya Smit: “Zaman 1843-cü ildən o yana davam etdikcə, bir çoxları gözlənilən qurtuluşlarının ili ilə bağlı məyusluqlarının səbəblərini araşdırmağa başladılar. O zaman aydın oldu ki, bütün peyğəmbərlik dövrlərini həmişə onların başlanğıcını tarixləndirdiyimiz e.ə. illərindən başlatdıqda, xronologiyamızın və onların başlanğıc tarixinin doğru olduğu fərz edilsə belə, onlar müvafiq surətdə yalnız 1844-cü ilin daxilində müəyyən bir vaxta qədər tamamlanmış olmazdı. Beləliklə, e.ə. 677-ci ildə başlayan yeddi vaxtın, yaxud 2520 ilin — böyük yubileyin, yaxud e.ə. 607-ci ildə başlayan 2450 ilin [nə 1843, nə də 1850 cədvəllərində göstərilməmişdir.] — və Danielin e.ə. 457-ci ildə başlayan 2300 ilinin hər birində, həmin peyğəmbərlik

dövrələrinin müvafiq surətdə tarixləndirildiyi illərin bir hissəsi onların başlanğıcını qeyd edən müxtəlif hadisələr baş verməzdən əvvəl artıq keçmiş olduğuna görə, hər birindəki illərin sayını tamamlamaq və ya xronologiyamızın doğruluğunu sınaqdan keçirmək üçün, onların hər birinin ayrıca hesablandığı e.ə. illərinin başlanğıcından sonra nə qədər gec başlamışdırlarsa, 1844-cü ilin içində də bir o qədər uzanmaları zəruri idi. Lakin həmin müxtəlif dövrlərin başlanğıc götürüldüyü müvafiq e.ə. illərində onların hansı vaxtda başlandığına dair heç bir açar yox idi; və buna görə də, onların bitdiyi ilin içindəki vaxt dəqiq şəkildə müəyyən edilə bilməzdi.”

Urayya Smit və Ceyms Uayt hər ikisi şəhadət verirlər ki, 1844-cü ildə başa çatdığı qəbul edilən peyğəmbərlik dövrləri 2520 və 2300 il idi; onlar “Early Writings”, səhifə 236 və sonrakı səhifələrdə Ellen Uaytın işlətdiyi eyni ifadələrdən istifadə edirlər.

Həqiqətin Zənciri: William Millerin Başlanğıc Nöqtələri

Erkən Yazılar, səhifə 230: “Allah Öz mələyini” — mələk Cəbraili — “bir əkinçinin” — Uilyam Millerin — “ürəyinə təsir göstərmək üçün göndərdi”; o, Müqəddəs Kitaba inanmamışdı və beləliklə, onu peyğəmbərlikləri araşdırmağa yönəltdi. Allahın mələkləri həmin seçilmiş şəxsi təkrar-təkrar ziyarət edir, onun düşüncəsini yönəldir və Allahın xalqı üçün həmişə qaranlıq qalmış peyğəmbərlikləri onun anlayışına açırdılar. Həqiqət zəncirinin başlanğıcı ona verildi və o, halqa ardınca halqanı axtarmağa yönəldildi, nəhayət, Allahın Kəlamına heyrət və valehliklə baxdı. O, orada həqiqətin kamil bir zəncirini gördü. Onun ilhamsız hesab etdiyi həmin Kəlam indi öz gözləri önündə gözəlliyi və izzəti ilə açıldı. O gördü ki, Müqəddəs Yazının bir hissəsi digərini izah edir,”

Cəbrayıl ona bizim “proof-texting” adlandırdığımız üsulu göstərdi: qayda üzərinə qayda, burada bir az, orada bir az.

Cəbrayıl ona həqiqət zəncirinin başlanğıcını və Müqəddəs Yazılardan dəlillər gətirmə üsulunu verdi.

Uilyam Miller, Advent Review and Sabbath Herald, 18 aprel 1854: “Müqəddəs Yazıların daha sonrakı tədqiqi nəticəsində belə qənaətə gəldim ki, bütpərəst xalqların hökmranlığının yeddi vaxtı yəhudilər Menaşşenin əsir aparılması zamanı müstəqil bir millət olmaqdan çıxdıqda başlanmalıdır; ən yaxşı xronoloqlar bunu e.ə. 677-ci ilə aid edirdilər; 2300 gün isə yetmiş həftə ilə birlikdə başlanmışdır ki, ən yaxşı xronoloqlar bunu e.ə. 457-ci ildən hesab edirdilər; və [Daniel 12:11]-də qeyd olunan gündəlik qurbanın aradan qaldırılması və viranəlik gətirən iyrəncliyin qurulması ilə başlayan 1335 gün, bütpərəst iyrəncliklərin aradan qaldırılmasından sonra Papalığın hökmranlığının qurulmasından hesablanmalı idi və müraciət edə bildiyim ən etibarlı tarixçilərə görə bu, təxminən 508-ci ildən tarixlənəlməlidir.”

Ellen White deyir ki, həqiqət zəncirinin başlanğıcını William Millerə Cəbrayıl verdi, və William Miller şahidlik edir ki, ona verilmiş üç başlanğıc nöqtəsi 508, e.ə. 677 və e.ə. 457-dir. Gecəyarısı Hayqırışı tarixini əmələ gətirən bu peyğəmbərliklərin başlanğıc nöqtələri ona Mələk Cəbrayıl tərəfindən verilmişdi.

Son Aldadılış: Peyğəmbərlik Ruhunu Rədd Etmək

Seçilmiş Xəbərlər, 1-ci kitab, səhifə 48: “Şeytan ... insanları həqiqətdən uzaqlaşdırmaq üçün daim saxtanı irəli sürür. Şeytanın ən son aldatması Allahın Ruhunun şəhadətini qüvvədən salmaq olacaq.” Şeytanın son aldatması Peyğəmbərlik Ruhunu məhv etməkdir.

Əgər siz bu təməl həqiqətləri rədd edirsinizsə, eyni zamanda Peyğəmbərlik Ruhunu da rədd etmiş olursunuz. Ellen White öz təsdiqini 2520-yə verir. 2520-ni rədd edin, və siz həm uşağı, həm də hamam suyunu atmış olarsınız.

“Şeytan . . . daim saxtanı irəli sürərək insanları həqiqətdən uzaqlaşdırmağa çalışır. Şeytanın ən son aldatması Allahın Ruhunun şəhadətini təsirsiz etmək olacaq. ‘Vəhy olmayan yerdə xalq həlak olur’ (Süleymanın məsəlləri 29:18).” O, Peyğəmbərlik Ruhunun rədd edilməsindən danışır və bununla əlaqədar deyir ki, əgər Peyğəmbərlik Ruhunu rədd etsəniz, vəhy olmayan yerdə xalq həlak olar. Vəhy nədir? Əgər Peyğəmbərlik Ruhunu rədd edirsinizsə, məhrum qaldığınız vəhy hansıdır?

“Vəhyəti yaz və onu lövhələr üzərində aydın et ki, onu oxuyan qaça bilsin.” Habakkuk 2:2 (KJV).

Əgər siz Peyğəmbərlik Ruhunu rədd edirsinizsə, 1843-cü il Cədvəlini də rədd edəcəksiniz; və əgər bu Cədvəli rədd edirsinizsə, Peyğəmbərlik Ruhunu rədd etmiş olursunuz.

“Şeytan, müxtəlif yollarla və müxtəlif vasitələr vasitəsilə, Allahın qalıq xalqının həqiqi şəhadətə olan etimadını sarsıtmaq üçün məharətlə çalışacaq. Şəhadətlərə qarşı şeytani bir nifrət alovlandırılacaq.” Bəzən biz “şeytani”ni məkrli əməllər kimi düşünürük, lakin “Patriarxlar və Peyğəmbərlər”də bizə deyilir ki, Şeytan şübhələri təlqin etməklə fəaliyyət göstərir. Peyğəmbərlik Ruhuna və bu təməl həqiqətlərə qarşı olan şeytani hücum budur. Bu şübhələri təlqin edənlər isə etibar etməli olduğumuz insanlardır.

“Şəhadətlərə qarşı şeytani olan bir nifrət alovlandırılacaq. Şeytanın fəaliyyəti kilsələrin onlara olan imanını sarsıtmaq olacaq, bunun səbəbi budur: əgər Allahın Ruhunun xəbərdarlıqlarına, məzəmmətlərinə və nəsihətlərinə qulaq asılırsa, Şeytan öz aldadıcılıqlarını yeritmək və canları öz yanılmaları içində bağlamaq üçün bu qədər açıq bir yol tapa bilməz.” Selected Messages, book 1, 48.

Bunu yekunlaşdırarkən, Sister White deyəndə ki, gələcək üçün qorxacağımız heç nə yoxdur, yalnız Rəbbin rəhbərliyini unutmağımız istisna olmaqla, mən deyirəm ki, onun haqqında danışdığı Rəbbin rəhbərliyi Gözləmə Vaxtından qapının bağlanmasına qədər olan tarixdir—“Gecəyarısı Harayı” ifadəsi ilə təmsil olunan tarix. Gələcək üçün qorxacağımız heç nə yoxdur, yalnız Rəbbin bizi Gecəyarısı Harayı təcrübəsində necə apardığını və bu rəhbərliklə bağlı təlimləri unutmağımız istisna olmaqla. Bu təcrübəni doğuran təlimlər, Mələk Cəbrayılın William Millərə verdiyi tarixlərlə başlayan üç zaman peyğəmbərliyidir. Gələcək üçün qorxacağımız heç nə yoxdur, yalnız bu təlimləri, o cümlədən 2520-ni, yəni Rəbbin Millerçiləri Əbədi Müjdənin zirvə nöqtəsindən keçirərək Gecəyarısı Harayı təcrübəsini hasil etdiyi bu təlimləri unutmağımız istisna olmaqla.

Bir şey qətidir: Şeytanın bayrağı altında mövqe tutan Yeddinci Gün Adventistləri ilk növbədə Allahın Ruhunun Şəhadətlərində yer alan xəbərdarlıqlara və məzəmmətlərə olan imanlarından əl çəkəcəklər.

Siz Təməlləri rədd edirsinizsə, Peyğəmbərlik Ruhunu rədd edirsiniz. Əgər Peyğəmbərlik Ruhunu rədd edirsinizsə, Təməlləri də rədd edirsiniz. Onlar bir-biri ilə ayrılmaz surətdə bağlıdır. Peyğəmbərlik Ruhunun olmadığı yerdə, görüntü də yoxdur.

Daha böyük təqdisə və daha müqəddəs xidmətə çağırış edilir və edilməkdə davam edəcəkdir. İndi Şeytanın təlqinlərini dilə gətirənlərdən bəziləri ayılacaqlar. Məsuliyyətli etimad mövqelərində olan elələri vardır ki, bu zaman üçün olan həqiqəti anlamırlar. Onlara bu xəbər verilməlidir. Əgər onu qəbul etsələr, Məsih onları qəbul edəcək və onları Özünə əməkdaş işçilər edəcəkdir. Lakin xəbəri eşitməkdən imtina etsələr, Qaranlıq Hökmdarının qara bayrağı altında mövqe tutacaqlar.

Mənə tapşırılmışdır deyim ki, bu zaman üçün qiymətli həqiqət insan zəkalarına getdikcə daha aydın şəkildə açılır. Xüsusi mənada kişilər və qadınlar Məsihin bədənindən yeməli və Onun qanından içməlidirlər. Dərkdə inkişaf olacaq, çünki həqiqət daimi genişlənməyə qadirdir. Həqiqətin ilahi Müəllifi Onu tanımağa can atanlarla daha yaxın və getdikcə daha yaxın ünsiyyətə daxil olacaq. Allahın xalqı Onun sözünü göydən enən çörək kimi qəbul etdikcə, Onun zühurunun səhər kimi hazırlandığını biləcəklər. Yemək yeyildikdə bədənə fiziki güc aldığı kimi, onlar da ruhani qüvvə alacaqlar.

İsrail övladlarını Misir əsarətindən çıxarıb çöldən keçirərək Kənana aparmaqda Rəbbin planını biz yarımçıq belə dərk etmirik.

“Müjdədən saçılan ilahi şüaları topladıqca, yəhudi nizamı barəsində daha aydın bir idraka və onun mühüm həqiqətlərinə daha dərin bir qiymətməyə malik olacağıq. Həqiqəti araşdırmağımız hələ tamamlanmamışdır. Biz yalnız bir neçə işıq şüası toplamışıq. Kəlamın gündəlik tələbləri olmayanlar yəhudi nizamının problemlərini həll etməyəcəklər. Onlar məbəd xidmətinin öyrətdiyi həqiqətləri anlamayacaqlar. Allahın işi Onun böyük planına dünyəvi anlayışla yanaşılması üzündən əngəllənir. Gələcək həyat Məsihin bulud sütunu içində bürünmüş halda Öz xalqına verdiyi qanunların mənasını açacaqdır.” Spalding and Magan, 305, 306.

Vəhşinin nişanını qəbul edən, Şeytanın bayrağı altında duran həmin Adventistlər əvvəlcə Peyğəmbərlik Ruhunu rədd edirlər.

Bu parçadan iki sinif görünür: Rəbbi tanımağa davam edənlər, Onun bədənini yeməyə və qanını içməyə davam edənlər, Allahın Kəlamını araşdırmağa davam edənlər və bunu etməyənlər. Həqiqətin inkişafı başa çatmamışdır; onlar Müqəddəs Məkan xidməti barədə hələ deyilməmiş olan şeyləri söyləyəcəklər. Onlar Məsihin zamanında təsərrüfatın dəyişməsinə vurğulayacaq, bunun Millerçi dövrdəki dəyişikliyi qabaqcıdan göstərdiyini və Məsihin Ölülərin Mühakiməsindən Dirilərin Mühakiməsinə keçdiyi təsərrüfatı irəlicədən göstərdiyini bəyan edəcəklər. Onlar Müqəddəs Məkan haqqında və Rəbbin bu təsərrüfat dəyişikliklərində Öz Ruhunun tökülməsi ilə Öz hərəkətlərini necə nişanladığı barədə söyləyəcəkləri şeylərə malik olacaqlar.

Daha bir neçə sitat da var və demək olar ki, bitirmək üzrəyik.

Gecəyarısı Harayını rədd edən Yeddinci Gün Adventistləri yoldan çıxırlar; Gecəyarısı Harayının tarixini meydana gətirən Rəbbin rəhbərliyini və doctrinal təlimlərini rədd edirlər. Bizim qorxmalı

olduğumuz da budur — həmin təlimləri rədd etmək və o təcrübəni anlamamaq. Bunu etməklə biz Peyğəmbərlik Ruhunu rədd etmiş oluruq.

Bacı Uayt 2520-yə öz təsdiq möhürünü vurur. Biz onun 1843 Cədvəlindəki digər həqiqətlərə də necə öz təsdiq möhürünü vurduğunu göstərəcəyik.

Dünyanın sonunda, bütün bunlar tariximizdə Əbədi Müjdənin zirvə nöqtəsinə çatdıqda, Adventizm, William Millerin təcrübəsində göründüyü kimi, əvvəlcədən kölgəsi verilmiş olan üçmərhləli sınaq prosesi ilə üz-üzə qalacaqdır.

William Miller üç səhv etdi: (1) O, Gecəyarısı fəryadını rədd etdi və aşağıdakı pis dünyanın üstünə uzanan yoldan yıxıldı. (2) Bundan sonra o, insan təsirinə — Joshua Himesə — güvəndi. (3) O, Şənbəni rədd etdi.

Bir sual yarandı: “O, Şənbəni, yoxsa Məbədi rədd etdi?” Həmin dövrdə yer üzündəki məbəddən Göydəki Məbədə keçən təlim Miller tərəfindən tam dərk olunmamış ola bilərdi. Ellen White Ən Müqəddəs Yerə yönəldildikdə, o, Əhd sandığında On Əmri gördü və Şənbə əmri onun ətrafında müqəddəs bir parıltı daşıyırdı.

Millerin rədd etdiyi şey Allahın Qanunu — Şənbə idi. Beləliklə, Miller Gecəyarısı Fəryadını rədd etdi, sonra bəşəri dayaqə söykəndi və ardınca vəhşi heyvanın nişanını qəbul etdi. Bu, dünyanın sonunda təkrarlanır.

Şəhadətnamələr, 5-ci cild, səhifə 211: “Burada görürük ki, Allahın qəzəbinin zərbəsini ilk hiss edən kilsə — Rəbbin məbədi — oldu. Qədim kişilər, Allahın özlərinə böyük nur verdiyi və xalqın mənəvi mənafeələrinin keşiyində duranlar, etimada xəyanət etmişdilər.”

O, Hizqiyal 8 və 9, möhürlənmə barədə danışır. Bacı Uayt deyir ki, Hizqiyal 9-dakı möhürlənmə Vəhy 7-dəki möhürlənmə ilə eynidir. O, 144.000 nəfərin möhürlənməsinin zaman dövründən bəhs edir. O deyir ki, keşikçi olmalı olanlar öz etibarlarına xəyanət etmişdilər.

Onlar belə bir mövqe tutmuşdular ki, əvvəlki günlərdə olduğu kimi möcüzələri və Allahın qüdrətinin aşkar təzahürünü gözləməyimizə ehtiyac yoxdur. “Zamanlar dəyişmişdir.” Onların ilk xətası Gecəyarısı Fəryadına qarşı çıxmaq idi; deyirdilər: “Gecəyarısı Fəryadının bu tarixində baş vermiş olanlar təkrar olunmur.”

Onlar yoldan çıxırlar.

“Bu sözlər onların imansızlığını möhkəmləndirir və onlar deyirlər: Rəbb nə yaxşılıq edəcək, nə də pislilik edəcək. O, Öz xalqını mühakimə ilə cəzalandırmaq üçün həddindən artıq mərhəmətlidir. Beləliklə, ‘Sülh və əmin-amanlıq’ Allahın xalqına onların üsyanlarını və Yaqubun evinə onların günahlarını göstərmək üçün bir daha heç vaxt səslərini şeypur kimi ucaltmayacaq adamların fəryadıdır. Hürməyən bu lal itlər təhqir olunmuş Allahın ədalətli intiqamını duyanlardır. Kişilər, qızlar və kiçik uşaqlar hamısı birlikdə həlak olurlar.” Testimonies, 5-ci cild, 211.

Yeremya, Uilyam Millerin ikinci uğursuzluğundan bəhs edərək dedi: “Rəbb belə deyir: İnsana güvənən, bəşəri öz qolu edən və ürəyi Rəbdən döənən adam lənətə gəlmişdir.” Yeremya 17:5. Əgər

sən bir insana güvənirsənsə, ürəyin Rəbdən dönür.

Sonda baş verən birinci rədd edilmə, Allahın qüdrətinin təzahürünün təkrarı olan Gecəyarısı Hayqırtısıdır. İkincisi cismani dayağa söykənməkdir. Üçüncüsü isə Bazar Qanunudur.

Yalnız iki sinif ola bilər. Hər tərəf aydın şəkildə ya diri Allahın möhürü ilə, ya da vəhşi heyvanın və ya onun surətinin nişanı ilə damğalanmışdır. Adəmin hər bir oğlu və qızı öz rəhbəri olaraq ya Məsihi, ya da Barabbanı seçir. Və sədaqətsizlərin tərəfinə keçənlərin hamısı Şeytanın qara bayrağı altında dayanır və Məsihi rədd etməkdə və Ona həqarətlə yanaşmaqda ittiham olunurlar. Onlar həyatın və izzətin Rəbbini bilərəkdən çarmıxa çəkməkdə ittiham olunurlar.” Review and Herald, January 30, 1900.

Bir şey qətidir: Şeytanın bayrağı altında mövqe tutan Yeddinci Gün Adventistləri əvvəlcə Peyğəmbərlik Ruhuna olan etibarlarından əl çəkəcəklər.

Adventizm William Millerin uğursuz olduğu üçmərhləli sınaq prosesini təkrarlayır. Lakin mələklər Milleri dirildib onu Xilaskarı ilə birlikdə evinə aparmaq üçün gözləyirlər. Vəhşinin nişanını qəbul edən adventistlərə gəldikdə isə, onları gözləyən mələklər həmin mələklər deyildir.

Mənə təkrar-təkrar göstərilmişdir ki, Allahın xalqının keçmiş təcrübələri ölü faktlar hesab edilməməlidir. Biz bu təcrübələrin qeydini ötən ilin almanaxına yanaşdığımız kimi qarşılamamalıyıq. Bu qeyd yadda saxlanılmalıdır, çünki tarix özünü təkrarlayacaqdır. Publishing Ministry, 175.

Nə üçün biz Gecəyarısı Nidasını xatırlamalıyıq? Çünki tarix təkrarlanacaq. Bu tarixdə sarsıntıya səbəb olacaq xəbər 2520 və 2300 olacaq; bu məsələ üzündən insanları kilsələrdən çıxaracaq.

Bəs bu tarix, Gecəyarısı Harayı, həqiqətən təkrarlanacaq mı, yoxsa sadəcə müəyyən bir tarixçədir mi? Növbəti sitata diqqət yetirin:

Pislikdə, aldanışda və azgınlıqda, ölümün lap kölgəsi altında uzanmış bir dünya vardır,—yatmış, yatmış. Onları oyatmaq üçün can ağrısı çəkənlər kimlərdir? Hansı səs onlara çata bilər? Fikrim gələcəyə yönəldildi; o zaman işarə veriləcək: “Budur, Bəy gəlir; Onu qarşılamağa çıxın.” Lakin bəziləri çiraqlarını yenidən doldurmaq üçün yağ əldə etməyi gecikdirmiş olacaqlar və çox gec anlayacaqlar ki, yağın təmsil etdiyi xasiyyət başqasına ötürülən deyildir.” Review and Herald, 11 fevral 1896.

Gecəyarısı Hayqırtısının tarixi hərfi-hərfinə təkrar olunur.

Ellen Uayt 2520-nin etibarlı bir vaxt peyğəmbərliyi olduğunu və onun Rəbb tərəfindən gecikmə vaxtını, yəni kişi və qadınları Məsihlə birlikdə Ən Müqəddəs Yerə imanla daxil olmağa hazırlayan təcrübəni yaradan məyusluğu meydana gətirmək üçün istifadə edildiyini başa düşürdü.

Biz hələlik Müqəddəs Kitabdan 2520-ni sübut etməyə cəhd etməmişik. Habakkukun İki Lövhəsi ilə bağlı bu araşdırmada, əvvəlcə aydınlaşdırmaq istəyirik ki, Ellen White bu gün Adventizm tərəfindən rədd edilən bu təlimləri təsdiq edir; sonra isə Müqəddəs Kitab araşdırmasına keçəcəyik.